

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

לפני :

כב' השופט תומר סילורה

נציג ציבור (עובדים) מר אהרן קונפורטי

נציגת ציבור (מעסיקים) גב' דליה קוטאי

התובעת:

אורלי אמיתי

ע"י ב"כ עו"ד אביתר כהן

נגד

הנתבעת:

עליזה בטש

ע"י ב"כ עו"ד יואב סתיו

1

2

פסק דין

3

4 התובעת הגישה תביעה זו שבפנינו במסגרתה היא טוענת כי הנתבעת הוציאה דיבתה
5 רעה ותובעת כי הנתבעת תפצה אותה בהתאם להוראות חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-
6 1965 ("החוק").

7

8 ראשית נפרט במסגרת פסק דיננו את טענות הצדדים, לאחר מכן נסקור את הראיות
9 והעדויות שנשמעו בפנינו ונפנה להכרעה.

10

11 גרסת התובעת

12

13 1. התובעת, העוסקת בחינוך והוראה מזה שנים רבות, עבדה בבית ספר "מורשה"
14 הממוקם בפרדס חנה-כרכור, שנוהל באותה עת על ידי הנתבעת, משך שנתיים,
15 שראשיתם ביום 1.9.2009.

16

17 2. התובעת סיימה לעבוד בבית הספר בתום שנתיים, מיוזמתה, והחלה ללמד בבית
18 ספר באור עקיבא ובהמשך מונתה למנחה בחינוך הלשוני באותו מחוז.

19

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 3. ביום 15.12.2021, כך לעמדת התובעת, "שלחה הנתבעת הודעת דוא"ל מתיבת
2 הדוא"ל של בית הספר... לגרוש של התובעת מר אברהם סולטן ובו כתבה:
3
4 "אני מאשרת כי המורה אורלי אמיתי עבדה בביהס כמחנכת וקבלה תפקיד
5 נוסף זמני כרכזת תכנית מובילי פדגוגיה לצערי אורלי חרגה מסמכותה
6 ונתפסה על ידי בזיוף חתימתי ולקחה שעות של רכזת אחרת לכיסה בשל כך
7 היא הועברה מביהס לביס אחר מפקח ביהס גבי אמסלם יודע על מעלליה
8 וכן ממונים נוספים, בברכה עליזה בטש מנהלת ביהס" (להלן – "הפרסום")
9 (ר' סעיף 13 לכתב התביעה).
10
- 11 4. לטענת התובעת, הפרסום המכפיש והשקרי שימש את הגרוש שלה כדי להתנקם
12 בה, על אף שמעולם לא הוגשה נגדה תלונה בנושא זיוף ו/או חישוב השעות. במה
13 דברים אמורים? לטענת התובעת מר סולטן, הגרוש שלה, העביר את הפרסום,
14 כהגדרתו לעיל, למנהלת חטיבת הביניים בה עבדה באותה עת (שנת 2021)
15 ולנמענת נוספת. בטקסט שליווה את הפרסום המכפיש שנשלח למנהלנית
16 ולנמענת הנוספת, גב' ענת פרי, ציין מר סולטן, שנודעלו באותו שבוע כי התובעת
17 חרגה מסמכותה ונתפסה על ידי המנהלת "בזיוף חתימתה וגם על מעלליה וכן
18 ממונים נוספים" (ר' סעיף 15 לכתב התביעה).
19
- 20 5. התובעת זומנה לשיחת בירור אצל מנהלת ביה"ס בו עבדה, גב' פרי, שהודיעה לה
21 שהיא מחויבת לדווח על המידע שהתקבל לפיקוח במשרד החינוך. לטענת
22 התובעת, מהפיקוח נמסר לה שהדברים נמצאים בבירור "דבר שבוודאי מונע
23 כיום כל קידום מקצועי של התובעת עד לבירור והפרכת הטענות השקריות".
24 (סעיף 17 לכתב התביעה).
25
- 26 6. ביום 21.12.2021 שלחה התובעת מכתב התראה טרם נקיטת הליך משפטי
27 לנתבעת ודרשה ממנה להתנצל ולחזור בה מהדברים שאמרה, אלא שהנתבעת
28 התעלמה ממכתב ההתראה.
29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 התובעת טוענת, לאור המסכת שתוארה לעיל, כי הפרסום המציג אותה "כמי
2 שזייפה חתימות, כעובדת שפעלה תוך כדי חריגה מסמכות, כמי שלקחה שעות
3 מעובדת אחרת - קרי כמי שקיבלה תשלום על עבודה של עובדת אחרת והלכה
4 למעשה מציג את התובעת כעובדת שקיבלה שכר שלא מגיע לה וגנבה מעובדת
5 אחרת ומבית הספר", מדובר בפרסום שמהווה לשון הרע, שבכוונת מכוון נעדה
6 לפגוע בה בצורה בלתי הפיכה, "הן באופן התבטאויות שבפרסום, הן בחומרת
7 ההאשמות, הן בביטויים המוגזמים, הן בכך שנשלחו לנמען בלתי רלבנטי שאינו
8 חלק ממשרד החינוך, הן במטרה שבבסיס הפרסום ועוד" (ר' סעיף 27 לכתב
9 התביעה).
- 10
- 11 התובעת תבעה, איפוא, פיצוי בסך של 140,000 ₪ ללא הוכחת נזק (על אף
12 שבכותרת כתב התביעה צוין כי סכום התביעה הוא 100,000 ₪) וכן עמדה על
13 קבלת סעד המחייב את הנתבעת לפרסם הודעת תיקון ו/או הודעת הכחשה,
14 בהיקף ובנוסח שבית הדין ימצא לנכון.
- 15
- 16 טענות הנתבעת
- 17
- 18 ראשית טוענת הנתבעת שהאישור אותו מסרה למי שהיה בעלה של התובעת,
19 בהתייחסה לפרסום, כהגדרתו לעיל, אינו עולה כדי לשון הרע היות ועסקינן
20 במידע שכבר היה ברשותו.
- 21
- 22 עוד טוענת הנתבעת, כי מי שביצע את הפרסום היה הגרוש של התובעת נגדו לא
23 הוגשה תביעה ואף מטעם זה על בית הדין לדחות את התובענה נגד הנתבעת.
- 24
- 25 בנוסף מציינת הנתבעת, כי תוכן הפרסום אמת ועומדת לה הגנת תום לב ביחס
26 לפרסום, המכונה על ידה אישור אותו מסרה למי שהיה בעלה של התובעת.
- 27
- 28 הנתבעת מאשרת, כי הארועים הנזכרים בפרסום ארעו 12 שנים לפני הארועים
29 נשוא התביעה, כאשר התגלה כי "התובעת זייפה את חתימתה של הנתבעת
30 ומשכה לעצמה כספים שלא הגיעו לה" (ר' סעיף 8 לכתב ההגנה).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 עוד טוענת הנתבעת, כי הפרסום מיועד היה לשימוש של הגרוש אך ורק בבית
2 הדין הרבני, כלשונה, וחוזרת ומציינת כי האמור בפרסום היה ועודנו אמת.
3
- 4 הנתבעת הוסיפה, כי לבית הדין אין סמכות מקומית לדון בתובענה, היות
5 והתובענה אינה עוסקת כלל בטענות כנגד מעסיקתה לשעבר של התובעת ומאחר
6 והארוע התרחש 12 שנים קודם להגשת התביעה בבית ספר הממוקם בפרדס חנה
7 כרכור.
8
- 9 לגופו של ענין טוענת הנתבעת, כי התובעת נבחרה על ידי הנתבעת לשמש כרכזת
10 פרויקט בהיקף של שני שלישי משרה וכמתעדת ונאמר לה שתקבל 2 ש"ש עבור
11 ריכוז וכן 1 ש"ש עבור תיעוד. לאחר כחודש הנתבעת הודיעה לתובעת כי לא
12 תמשיך לעבוד כרכזת אלא רק כמתעדת.
13
- 14 לטענת הנתבעת, בתום שנת הלימודים "מבלי לבקש רשות ומבלי ליידע את
15 הנתבעת, מילאה התובעת בעצמה טפסים ודוחות אודות 4 ש"ש" לעצמה...בלי
16 להחתים את הנתבעת על הטפסים לפי הנדרש בנהלים של מרמנת ואף הוסיפה
17 חותמת של בית הספר וחתימה הנחזית להיות חתימת הנתבעת! באופן זה,
18 משכה התובעת לעצמה כספים שלא הגיעו לה בדרך של מרמה" (ר' סעיף 18
19 לכתב ההגנה).
20
- 21 בעקבות דרישת הנתבעת להחזר הכספים, ממנה התעלמה התובעת, כך לגרסת
22 הנתבעת, הועברה התובעת מתפקידה לבית ספר אחר.
23
- 24 לגופו של ענין טוענת הנתבעת, כי הפרסום הוא אמת, כי עצם מתן אישור לבעלה
25 לשעבר של התובעת ביחס למידע שהיה בידיו ולפיו התובעת קיבלה כספים שלא
26 כדין בשנת 2011 אינו מהווה פרסום על פי החוק.
27
- 28 נקדים ונציין, כי בקשת הנתבעת לסילוק התביעה על הסף מחמת העדר סמכות
29 עניינית, סמכות מקומית והעדר עילה נדחתה כאמור בהחלטה מיום 17.10.2023.
30 ועל כן לא נחזור ונדון בטענות אלה במסגרת פסק הדין.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 20. השאלות העומדות בפנינו הן, איפוא :
2
3 1. האם התקיים בענייננו יסוד ה"פרסום"?
4 2. ככל שהתשובה לכך תהא חיובית נבחן האם הפרסום מהווה לשון הרע?
5 3. אם כן – האם עומדת לנתבעת טענת "אמת דיברתי"?
6 4. ככל שנענה בחיוב על השאלות הנזכרות לעיל יהא עלינו לדון בשאלת
7 גובה הפיצוי
8
9 21. מטעם התובעת העידו גב' ענת פרי, גב' רחל קמחי והתובעת עצמה ומטעם
10 הנתבעת העידו גב' אדווה דולב, גב' נעימה בוטבול, מר יצחק אמיתי, גב' נורית
11 צדוק, מר אברהם סולטן והנתבעת עצמה.
12
13 **האם התקיים בענייננו יסוד הפרסום**
14
15 22. סעיף 2(א) לחוק קובע :
16
17 "פרסום, לענין לשון הרע – בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות צירוף
18 דמות, תמועה, צליל וכל אמצעי אחר".
19
20 23. נספח "א" לתצהירה של התובעת הוא מייל שנשלח מהנתבעת אל מר אברהם
21 סולטן ביום 15.12.2021 וזו לשונו :
22
23 "אני מאשרת כי המורה אורלי אמיתי עבדה בביהס כמחנכת וקבלת תפקיד
24 נוסף זמני כרכזת תכנית מובילי פדגוגיה ולצערי אורלי חרגה מסמכותה
25 ונתפסה עלידי (כך במקור – ת.ס) בזיוף חתימתי ולקחה שעות של רכות
26 אחרת לכיסה בשל כך היא הועברה מביהס לביס אחר מפקח ביהס גבי
27 אמסלם יודע על מעלליה וכן ממונים נוספים. בברכה עליזה בטש מנהלת
28 ביהס".
29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 24. הנתבעת הודתה במשלוח הפרסום הנזכר אולם טענה כי הוא "אינו מהווה
2 פרסום כנדרש בחוק, ומי שביצע את הפרסום אליבא דתובעת הינו מי שהיה
3 בעלה באותה עת, אך אותו לא תבעה ומשכך אטען כי דין תביעת נפל זו
4 להידחות" (ר' סעיף 3 לתצהירה).
5
- 6 25. עוד ציינה הנתבעת כי "הודעת דוא"ל שוגרה על ידי לגרוש מס' 3 שלה, כאשר
7 הודעה זו יועדה לשימושו של אותו גרוש אך ורק בבית דין רבני וכל הרשום
8 בהודעה היה ועודנו אמת לאמיתה" (ר' סעיף 7 לתצהירה) והוסיפה, כי פנייתה
9 בדוא"ל לבעלה לשעבר של התובעת אינו מהווה פרסום "אלא אישור למידע
10 שהיה ברשותו אותה עת".
11
- 12 26. אנו דוחים את טענותיה של הנתבעת לפיהם לא היה במשלוח הודעת הדוא"ל
13 הנזכרת לעיל משום פרסום. כותב המלומד שנהר בספרו:
14 "פרסום, העשוי להוות עוולה או עבירה לפי החוק, חייב להיעשות לפחות
15 לאדם אחד (בעוולה) או שניים (בעבירה) זולת הנפגע"
16
17 (אורי שנהר **דיני לשון הרע**, הוצאת נבו
18 (1997), בעמ' 87)
19
20
- 21 בענייננו, אין חולק שהודעת הדוא"ל הנזכרת נשלחה על ידי הנתבעת לבעלה
22 לשעבר של התובעת, דהיינו היתה מיועדת לאדם שאינו התובעת-הנפגעת והגיעה
23 אליו.
24
- 25 27. טענת הנתבעת כי פנייתה לבעלה לשעבר של התובעת היוותה בסך הכל אישור
26 למידע שהיה ברשותו, אין בה כדי לאיין את רכיב הפרסום. יתרה מכך, מעדותו
27 של מר סולטן, בעלה לשעבר של התובעת עלה, כי לא "מידע" היה בידו באותה
28 עת אלא שמועות. לדבריו בעלה השני של התובעת, אבי בן אבו, יצר איתו קשר
29 וסיפר לו "בדיוק את מה שהמנהלת כתבה, שבו היא זייפה את המסמכים בבית
30 הספר" (ר' פרוטוקול עמ' 62 שורות 25-29 ובעמ' 63 שורות 6-8).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1
- 2 28. כאשר נשאל מר סולטן מה עשה עם המידע שקיבל מבן אבו השיב:
- 3
- 4 "לקחתי את זה, שלחתי את זה לבית הדין הרבני בחיפה. זה דבר ראשון,
- 5 שמיד שזה הוכיח על הבגידה שקיבלתי מזה. וגם שלחתי, בגלל שאני בחינוך
- 6 הרבה שנים...למנהלת בבית גוריון".
- 7
- 8 (ר' פרוטוקול עמ' 64 שורות 25-30)
- 9
- 10 29. מר סולטן הוא זה שפנה לנתבעת, לדבריו לאחר שקיבל את המידע מאבי בן אבו
- 11 והיה לו חשוב לשתף את בית הדין הרבני בו התנהל הליך הגירושין מהתובעת,
- 12 במידע (ר' פרוטוקול עמ' 65 שורות 1-4). מר סולטן הודה כי מטרת הגשת
- 13 הפרסום לבית הדין הרבני היתה, בין היתר, הפעלת לחץ על התובעת במסגרת
- 14 הליך הגירושין (ר' פרוטוקול עמ' 66 שורות 4-6).
- 15
- 16 30. מר סולטן לא בדק את ה"מידע" שמסר לו אבי בן אבו ואף לא ביקש מהנתבעת
- 17 כי תציג בפניו ראיה או הוכחה כלשהיא, אלא הסתמך על שנכתב על ידה והפיץ
- 18 את הדברים לגורמים שונים (ר' פרוטוקול עמ' 75 שורות 35-39). ובלשונו:
- 19
- 20 "ש...אתה אומר קיבלת מידע מצד ג',
- 21 ת. כן
- 22 ש. עדות מפי השמועה
- 23 ת. כן
- 24 ש. אתה קיבלת ממישהו אחר, שהוא אמר לך תפנה לגברת עליזה (הנתבעת –
- 25 ת.ס)
- 26 ת. נכון
- 27 ש. לא בדקת ולא ביקשת ממנה הוכחה לראיות, נכון? הוכחה לטענה, לראיה
- 28 ת. זה מספיק לי".
- 29
- 30 (ר' פרוטוקול עמ' 76 שורות 39-30)

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

1 למעלה מן הדרוש נציין, כי טענת הנתבעת לפיה יש לדחות את התביעה מחמת .33
2 שהתובעת "נטפלה" אליה אף שמר סולטן הוא שהפיץ את הפרסום ולא תבעה
3 אותו במישרין, נסתרה בעדותו של מר סולטן אשר אישר, כי התובעת הגישה
4 נגדו תביעת לשון הרע בבית משפט לענייני משפחה בפתח תקווה (ר' פרוטוקול
5 עמ' 67 שורות 29-31).

האם הפרסום מהווה לשון הרע

6
7
8
9 נזכיר, כי הפרסום נשוא התובענה בוצע על ידי הנתבעת בשנת 2021, עשר שנים .34
10 לפחות לאחר שהתובעת סיימה לעבוד בבית הספר שנוהל על ידי הנתבעת וזאת
11 לבקשת ובעקבות פניית בעלה לשעבר של התובעת, מר סולטן.

12
13 התובעת מואשמת במסגרת הפרסום ב"חריגה מסמכות", זיוף ובלשון הפרסום : .35
14 "זיוף חתימתי", ו-גניבה ובלשון הפרסום: "לקחה שעות של רכזת אחרת
15 לכיסה" (ר' נספח "א" לתצהיר התובעת, סעיפים 17-18 לתצהירה של התובעת)

16
17 .36 בסעיף 1 לחוק נקבע כי "לשון הרע הוא דבר שפרסומו עלול –

18
19 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשות מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם ;
20 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;
21 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם במשרה ציבורית ואם במשרה אחרת, בעסקו,
22 במשלח ידו או במקצועו ;
23 (4) לבזות אדם בשל מוצאו או דתו".

24
25 .37 כותב המלומד שנהר בספרו, כי גם אם הפרסום מכיל עובדות אמת בלבד – מה
26 שאין כן בעניינינו כפי שיובהר בהמשך – עדיין עשוי הפרסום להחשב כלשון הרע,
27 אלא שבמקרה כזה עשויה לעמוד למפרסם הגנת אמת בפרסום (ר' שם, בעמ'
28 122).

29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 בפסיקה נקבע, כי השאלה האם פרסום ייחשב ללשון הרע נקבעת על פי המבחן .38
- 2 האובייקטיבי, דהיינו: האם האדם הסביר היה רואה בפרסום כלשון הרע ואין
- 3 כל חשיבות לשאלה האם מי שפרסם את לשון הרע התכוון לבזות ולהשפיל את
- 4 הנפגע אם לאו.
- 5
- 6 נקדים ונאמר בהקשר זה, כי בית הדין הארצי לעבודה קבע בענין **להב גופר** – .39
- 7 **שרון לוי** (ע"ע 3831-05-20, פורסם ב"נבו" 11.1.2021), כי פרסום אשר ייחס
- 8 לעובד גניבה ממעביד, הוא פרסום פוגעני שעה שביצוע העבירה הפלילית שעניינה
- 9 גניבה היה, לכל הפחות, נתון בספק.
- 10
- 11 לדידנו, לשונו של הפרסום בראי האדם הסביר אינה מותירה מקום לספק כי .40
- 12 הפרסום מהווה הוצאת דיבה/לשון הרע.
- 13
- 14 לא זו אף זו. הנתבעת בתצהירה מעידה, כי "בעקבות ארועים חמורים אלה .41
- 15 (הארועים שתוארו על ידי הנתבעת בפרסום – ת.ס) הועברה התובעת מתפקידה
- 16 לבית ספר אחר" (ר' סעיף 14 לתצהיר הנתבעת) וחזרה והדגישה כי "אין שחר
- 17 לנטען לפיו התובעת בקשה מיוזמתה לעבור לבית ספר אחר, והעברתה נבעה
- 18 מהתנהגותה הנפסדת כמפורט לעיל" (ר' סעיף 17 לתצהירה).
- 19
- 20 בחקירתה נשאלה הנתבעת בענין זה והשיבה, שהתובעת פוטרה מ"מרמנת", אך .42
- 21 לא עלה בידה להציג אישור/מכתב פיטורים שיתמוך בטענתה זו:
- 22
- 23 "ש. בסעיף 14 לתצהיר שלך את כותבת "בעקבות ארועים חמורים אלה, הועברה
- 24 התובעת מתפקידה"
- 25 ...
- 26 ת. נכון
- 27 ש. בסעיף 6 את כותבת שמשרד החינוך פיטר אותה, ש"מרמנת" פיטרו אותה"
- 28 ת. כן, בענין הזה ש"מרמנת"
- 29 ש. אז מה נכון מבין שני הסעיפים?
- 30 ת. גם מרמנת פיטרו אותה שלא תעבוד יותר אצלי, והיה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 ש. ואמרנו, אין דרך להוכיח את זה,
2 ...
3 ש. אז היא הועברה או פוטרה?
4 ת. לגבי זה, בענין הזה של "מרמנת" היא פוטרה
5 ש. מה נכון? איזה סעיף נכון?
6 ת. בענין זה של "מרמנת" היא פוטרה. בענין משרד החינוך, היא הועברה לבית
7 ספר אחר".
8
9 (ר' פרוטוקולעמי' 86 שורות 26-39 ובעמי' 87 שורות
10 (6-1
11
12 43. הנתבעת אף טענה, כי התובעת זומנה לשימוע במרמנת ואף טענה זו לא עלה
13 בידה להוכיח. ובלשונה:
14
15 "ש. ואם הכל היה בסדר למה היה צריך להזמין אותה לשימוע? מה קרה
16 בשימוע?
17 ת. אני לא יודעת.
18 ש. איך את יודעת שזימנו אותה לשימוע? איפה רואים שזימנו אותה לשימוע?
19 ת. מה זאת אומרת איך? כל דבר אני צריכה, קודם כל, זה אנחנו יודעים. שזומנה
20 לשימוע. אנחנו יודעים את זה
21 ש. איך את יודעת
22 ת. כי אני יודעת בזמן אמת, שאני דיברתי עם "מרמנת", שמזמינים אותה
23 לשימוע.
24 ...
25 ש. איפה הזימון?
26 ת. לא, אין לי את הזימון הזה. אני דיברתי חלק מהשיחות שלי, היו בעל פה".
27
28 (ר' פרוטוקולעמי' 96 שורות 6-19)
29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

1 מן הדברים דלעיל עולה, כי הנתבעת ידעה שהדברים שייחסה לה הם חמורים .44
2 והתובעת עלולה לאבד את משרתה כתוצאה מדברי הנתבעת. לא בכדי טענה
3 שהתובעת זומנה לשימוע על ידי "מרמנת", שפוטרה על ידי "מרמנת" ואף
4 הועברה מתפקידה לאחר שמשרד החינוך שמעעל "מעלליה", אף שלא עלה בידה
5 להוכיח טענותיה אלה.
6

7 התובעת בעדותה, שהיתה אמינה בעינינו, סיפרה שכלל לא זומנה לשימוע אלא .45
8 הגישה בקשה לעזוב את תוכנית וזימנה שיחה עם "מרמנת" בשלעזיבת התוכנית
9 (ר' סעיף 52 לתצהיר ההפרכה של התובעת). בעדותה חזרה התובעת על הדברים
10 (ר' פרוטוקול עמ' 17 שורות 28-32).
11

12 משכך אנו קובעים כי הפרסום נעשה על מנת לבזות ולהשפיל את התובעת, לא .46
13 רק בפני מר סולטן ובפני בית הדין הרבני, אלא בפני כל מאן דהוא, שהרי כפי
14 שציינו לעיל, הנתבעת לא שלחה את הפרסום לעיניהם של מי שהפרסום היה
15 מיועד אליו (הטוענים בבית הדין הרבני) במטרה להכפיש את התובעת. זאת
16 ועוד. הנתבעת ביקשה לפגוע במשרתה של התובעת ובמקצועיותה ולגרום
17 לפיטוריה, בהטילה רפש והוצאת דיבה ביושרתה של התובעת וייחוסן של
18 עבירות פליליות לתובעת, של מי ששימשה כמחנכת בבתי ספר שונים.
19

האם עומדות לנתבעת הגנת אמת דיברתי והגנת תום לב

20
21
22 בכתב ההגנה טענה הנתבעת כי עומדת לה הגנת תום לב והגנת אמת דיברתי (ר' .47
23 סעיף 28 לכתב ההגנה). בסעיף 21 לתצהירה חזרה על הדברים.
24

25 העובדות, כפי שהנתבעת מתארת הן כדלקמן: .48
26

27 "10. בתחילת שנת 2011 נבחרה התובעת על ידי, בעת ששימשתי כמנהלת
28 בית ספר מורשה בפרדס חנה כרכור, לרכזת הפרויקט בהיקף 2/3
29 משרה וכן מתעדת והודע לה כי תקבל 2 ש"ש לריכוז + 1 ש"ש
30 לתיעוד.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 11. לאחר כחודש חל שינוי במשרה והודעתי לתובעת כי לא תמשיך
2 לעבוד כרכזת אך תמשיך לעבוד כמתעדת.
- 3 12. עם תום שנת הלימודים, מבלי לבקש רשות ומבלי ליידע אותי,
4 מילאה התובעת בעצמה טפסים ודוחות אודות 4 ש"ש לעצמה (3
5 שעות כמרכזת ושעה אחת כמתעדת) בלי להחתיים אותי על הטפסים
6 לפי הנדרש בנהלים של מרמנת, ואף הוסיפה חותמת של בית הספר
7 וחתימה הנחזית להיות חתימתי! (כך במקור – ת.ס.).
8 באופן זה משכה התובעת לעצמה כספים שלא הגיעו לה בדרך של
9 מרמה.
- 10 13. ביום 13.7.2011 פניתי אל התובעת בדרישה להחזיר את הכספים
11 אותם משכה בדרך של מרמה אך פנייתי לא נענתה.
- 12 14. בעקבות ארועים חמורים אלה, הועברה התובעת מתפקידה לבית
13 ספר אחר, ומאז ועד היום לא פנתה אלי בדבר וחצי דבר, לא כל שכן
14 לא תבעה ממני דבר".
- 15
- 16 49. לתצהירה צרפה הנתבעת את פנייתה לתובעת מיום 12.7.2011 שכותרתה: תיקון
17 טעות (נספח 1 לתצהירה), את פנייתה לתובעת להחזר הכספים (נספח 2 לתצהיר
18 הנתבעת), את העתק פנייתה של הנתבעת לגבי רינה רביב ומרגבי אמסלם מיום
19 27.7.2011 (נספח 3 לתצהירה של הנתבעת) ועותק פנייתה ל"מרמנת" מיום
20 2.8.2011 (נספח 4 לתצהירה).
- 21
- 22 נבחן, איפוא, את המסמכים שהציגה הנתבעת ותומכים, לגישה, בטענה כי כל
23 דבריה אמת. נדגיש, כי הנטל להוכחת טענת אמת דיברתי מוטל על הנתבעת
24 ולטעמנו הנתבעת לא עמדה בכך.
- 25
- 26 50. בנספח 1 שכותרתו "תיקון טעות" פונה הנתבעת לתובעת ומציינת:
27
28 "לידיעתך בפועל לא את עבודת הרכז בביה"ס עשית, למרות הכל דיווחת
29 את כל השעות כמו כן לא החתמת אותי על הדיווח.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 נכון הוא שבתחילת השנה המלצתי, בפועל הדברים השתנו מכוח - אופי
2 הפרויקט, שעות שדווחו בגין הרכזות אינן מגיעות לך, הן של טל שעשתה
3 את העבודה בפועל! אני מצפה שתחזירי את הכסף ל:
4 1. נעימה
5 2. טל בן סירא
6 3. רונית בירן
7 4. לגבי התשלום עבור העבודה של שליחת הניירת שלך ושל נעימה – לאחר
8 שאחליט מהו הסכום שמגיע לך לפי החלוקה שאקבל ממרמנת
9 אני מצפה לתיקון הטעות כפי שהוחלט ביום הראשון בו נודע לי על כל
10 הדיווח שנשלח מבלי הדווח שנשלח מבלי שחתמתי עליו".
11
12 51. הנתבעת לא מציינת במכתבה זה מהי אותה "טעות" אותה היא מבקשת
13 שהתובעת תתקן (או שמא היתה זו טעות שלה?). אין במכתבה זה של הנתבעת
14 מילה וחצי מילה על רמאות, גניבה ושאר מעשים שיוחסו לתובעת על ידה עשר
15 שנים מאוחר יותר.
16
17 52. זאת ועוד. הנתבעת עומדת על כך במכתבה זה, לא פעם כי אם פעמיים, כי
18 הדיווחים שנשלחו על ידי התובעת לא נחתמו על ידה. וזאת בניגוד לטענת הזיוף
19 שייחסה לתובעת עשר שנים מאוחר יותר.
20
21 53. כאשר נשאלה הנתבעת על הסתירה בין האמור בנספח 1 לאמור בסעיף 12
22 לתצהירה, השיבה:
23
24 "ש. בתצהיר את אומרת, שהיא הוסיפה חתימה שנחזית להיות כמו שלך. נכון?
25 ת. כן. שאלתי אותם, את מרמנת" כשאני התקשרתי
26 ש. לא, בתצהיר שלך זה כתוב? ב-12?
27 ...
28 ת. "הנחזית להיות חתימתי". כן. אכן כן
29 ...

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

1 ש. בנספח 1 לתצהיר שלך את כותבת "למרות הכל דיווחת את כל השעות, כמו
2 כן לא החתמת אותי על הדיווח"

3

4 ש. לא, את אומרת, לא. לא. בסעיף 12 את אומרת "הוסיפה חתימה שנחזית
5 להיות חתימתי, זייפה.

6 ת. נכון, כי אני שאלת את מרמנת. מה, תתארו לי את המסמך.

7 ש. את לא ידעת. כן

8 ...

9 ת. אז אמרו לי שיש איזשהו קשקוש, אבל החותמת של בית הספר

10 ש. איפה הקשקוש?

11 ת. בדו"ח שהיא שלחה

12 ש. ואת אין לך אותו? טוב

13 ת. לא, אין לי, גם לכם אין אותו"

14

15 (ר' פרוטוקול עמ' 101 שורות 3-27)

16

17 ובהמשך –

18

19 "שוב אני חוזרת. כשאני התקשרתי ל"מרמנת" ביקשתי מהם שיתארו לי

20 את המסמך, אז אמרו שיש פה איזשהו קשקוש. אני לא כל כך התייחסתי

21 אחר כך. העניין, אני גם לא נתפסתי לענין הזה של החתימה...אני, ברגע

22 ששמעתי שהיא השתמשה עם החותמת של בית הספר והיא לא הראתה לי

23 את הטופס, והיא דיווחה את כל השעות, אני בזה התמקדתי. עכשיו אם פעם

24 זה נכתב ככה או ככה, אני לא רואה בזה איזשהו, זה לא ממעיט"

25

26 (ר' פרוטוקול עמ' 102 שורות 13-19)

27

28

29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 54. למותר לציין, כי בתצהירה לא ציינה הנתבעת כי התקשרה למרמנת וביקשה
2 מהם לתאר את הטפסים. וגם כאשר נתפסה בקלקלתה ניסתה להמעיט
3 בחשיבות הגרסה החדשה. אך, שוב, התגלגלה הגרסה והתפתחה ומ"איזשהו
4 קשקוש" (הנחזה להיות חתימתה של הנתבעת לכאורה), לפתע טענה הנתבעת
5 ששמעה שהנתובעת השתמשה בחותמת בית הספר.
6
- 7 55. עיון בנספח 4 לתצהירה של הנתבעת – בהמשך נתייחס למשקלו הראייתי של
8 נספח זה ועל כן הדברים מובאים למעלה מכפי הצורך - מעלה, כי גם בנוסח זה
9 טענה הנתבעת, כי "בתחילת החופשה בבואי לטפל בסוגיה זו לתדהמתי גיליתי
10 כי בנתיים אורלי שלחה את הטפסים **ללא חתימתי** וללא ידיעתי תוך שימוש
11 בחותמת ביה"ס".
12
- 13 56. זאת ועוד. הנתבעת טענה, שחילקה את תפקידה של הנתובעת, בגינו היתה זכאית
14 ל-3 ש"ש כרכזת ו-1 ש"ש כמתעדת, לשלוש עובדות: נעימה, טל בן סירא ורונית
15 בירן. בעדותה הסבירה, שהיתה לה אפשרות לקחת עוד עובדים, כקבלנים. אז
16 היא לקחה את רונית בירן ואת טל בן סירא, לאחר שהנתובעת "לא עשתה שום
17 דבר" (ר' פרוטוקול עמ' 103 שורות 19-35).
18
- 19 57. אלא מאי? הגברת נעימה בוטבול ציינה בתצהירה, כי עבדה בהיקף של שעה אחת
20 שבועית עבור מרמנת בפרויקט מובילי פדגוגיה בשנת 2011 כאשר הנתובעת היתה
21 הרכזת של התוכנית והיא עצמה שימשה בתפקיד זוטור הקשור לתקשוב. יתרה
22 מכך, על פי דבריה של גבי בוטבול, בחודש אוגוסט 2011 הפקידה מרמנת
23 בחשבונה את מלוא שכרה.
24
- 25 58. גם בענין זה לא מתיישבים דבריה של הנתבעת, לפיהם לקחה מהנתובעת את
26 תפקיד הרכזת (ר' סעיף 11 לתצהירה של הנתבעת) תפקיד אותו חילקה,
27 לכאורה, בין שלוש עובדות אחרות. שתיים מהן – כלל לא הגיעו להעיד
28 והשלישית, גבי בוטבול, אישרה שעסקה בתפקיד זוטור בפרויקט שהנתובעת
29 ריכזה כל אותה שנה.
30

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 59. בעדותה חזרה גב' בוטבול על דבריה לפיהם לא שימשה כרכזת אלא בתפקיד
2 שקשור לתקשוב (ר' פרוטוקול עמ' 38 שורות 35-37).
- 3
- 4 60. באותו נספח 4 לתצהירה של הנתבעת צוין, כי התובעת נתנה לגב' בוטבול צ'ק על
5 סך 3,100 ₪ כהחזר, "שהוא, לטענתה, עוד יותר ממה שמגיע לנעימה. אינני
6 בטוחה שזה הסכום הנכון. לנעימה מגיע מתחילת השנה שעה שבועית אחת של
7 ריכוז התוכנית". שוב, נמצא כי הנתבעת כותבת למרמנת "עובדות" שאין להן
8 כל ביסוס: לא זו בלבד שגב' בוטבול לא שימשה כרכזת היא אף הכחישה
9 בחקירתה כי התובעת שילמה לה 3,100 ₪ כפי שטענה הנתבעת (ר' פרוטוקול
10 עמ' 37 שורות 31-39, עמ' 38 שורות 1-14).
- 11
- 12 61. גם העדה מטעם הנתבעת, גב' דולב, אשר טענה כי היא יודעת "שהיה איזה ענין
13 עם צ'ק... שניסתה (התובעת – ת.ס) לשלם לנעימה את הכסף בצ'ק" (ר' פרוטוקול
14 עמ' 28 שורה 27-28) הודתה, כי אין לה ידיעה אישית כלשהיא בנושא, וכילמדה
15 על אותו נסיון נטען של התובעת לשלם בהמחאה כספים לגב' בוטבול, מהנתבעת
16 (שם, בשורות 37-38, ובעמ' 29 שורה 29, עמ' 30 שורות 1-9).
- 17
- 18 62. גב' בוטבול אף אישרה בחקירתה, כי קיבלה ממרמנת את כל התמורה עבור
19 השעות שעבדה וכי התובעת לא לקחה/גזלה/גנבה ממנה שעות (ר' פרוטוקול עמ'
20 42 שורות 32-39 ובעמ' 43 שורות 1-13).
- 21
- 22 63. כאשר נשאלה התובעת ביחס לאמור בנספח 1, לא הכחישה שקיבלה את המסמך
23 שכתבה הנתבעת, אך טענה שלא השיבה לה בכתב אלא התקשרה אליה ואמרה
24 לה שהכל שקר וכזב "אפילו לא התייחסתי ומיד ביקשתי לעבור בית ספר.
25 אמרתי, אני לא נשארתי לעבוד איתך", אך הנתבעת ניתקה לה את הטלפון (ר'
26 פרוטוקול עמ' 25 שורות 1-6, 28-35).
- 27
- 28
- 29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 64. נספח 2 לתצהירה של הנתבעת גם בו אין כדי לסייע לנתבעת לתמוך בטענותיה
2 ולהוכיח כי "אמת דיברה". במכתבה זה מציינת הנתבעת שבתחילת השנה ציינה
3 בפני התובעת ששעה אחת משעות הריכוז שניתנו לה מיועדת לנעימה אשר בנתה
4 ותפעלה את אתר ביה"ס ברשת ולאחר חודש, כשמצאה שהתובעת לא מבצעת
5 את עבודתה לשביעות רצונה, הודיעה לתובעת בעל פה, שמינתה מישהי אחרת
6 כרכזת התוכנית.
7
- 8 65. גב' נעימה בוטבול העידה, כפי שצינו לעיל, שקיבלה את שכרה מ"מרמנת" וכי
9 לא שימשה כרכזת הפרויקט אלא בתפקיד זוטור בפרויקט שהתובעת ריכזה. זאת
10 ועוד. בנספח 1 שנכתב אך יום אחד קודם להוצאת נספח 2, דרשה הנתבעת
11 שהתובעת תחלק את שכרה בין שלוש (!) נשים: גב' בוטבול, גב' בן סירא וגב'
12 בירן, בעוד במכתבה השני, ציינה כי מינתה מישהי אחרת (בלשון נקבה יחידה).
13
- 14 66. גם עדותו של מר יצחק אמיתי, בעלה של התובעת במועדים הרלבנטיים לארועים,
15 לא תועיל לנתבעת. בתצהירו כתב מר אמיתי, כי "זכור לי שמנהלת בית הספר
16 טענה שאורלי לקחה במסגרת עבודתה כספים השייכים לעובדת אחרת בעוד
17 אורלי טענה שלקחה את הכספים על דעת עצמה כי הם הגיעו לה" (ר' סעיף 3
18 לתצהירו). בחקירתו אישר, שהמידע על כספים שלקחה התובעת, כביכול, נאמר
19 לו על ידי הנתבעת וכאשר נדחק לפינה נאלץ להודות, כי שילמו לתובעת את
20 הכספים לאחר ששלחה את הטפסים (ר' פרוטוקול עמ' 47, עמ' 48 שורות 22-25,
21 עמ' 49 שורות 1-4).
22
- 23 67. מר אמיתי נשאל בחקירתו ביחס לנספח 2 שהוא מענה לפנייתו שלו אל הנתבעת
24 (המכתב מופנה לתובעת אולם במשפט הראשון מציינת הנתבעת "תוכן מכתבך
25 שנשלח ע"י בעלך אינו מקובל עלי וכך אינני יכולה לקבל את סכום הכסף ששלחת
26 לפי החישובים שלך"). מר אמיתי לא זכר האם פעל על דעת עצמו ומדוע עשה כן,
27 ואף לא הציג את פנייתו שלו שקדמה לאותו מענה.
28
29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 בשלהי חקירתו העיד מר אמיתי, כי לאחר הפגישה שהתקיימה במרמנת אליה .68
2 הסיע, לטענתו, את התובעת, היא סיפרה לו "שהיה שם דיון והם החליטו שהם
3 לוקחים את זה על עצמם. לא רוצים שיהיה בלאגן, הם לוקחים את זה על
4 עצמם.....כדי שלא יהיה בלאגן, "מרמנת" תובע ככה, זה תובע ככה, אמרה,
5 "אנחנו נשלם את זה וזהו". זה מהשזכור ליי" (ר' פרוטוקול עמ' 50 שורות 39-
6 36, ובעמ' 51 שורות 1-12).
- 7
8 מדבריו של מר אמיתי עולה, אם כן, כי בתום הפגישה שהתקיימה בין התובעת .69
9 ומרמנת למד, מדברי התובעת, כי מרמנת לוקחים אחריות על הבלאגן שנוצר
10 וישלמו לכל אחת מהעובדות הזכאיות לכך את המגיע לה. משמע, במרמנת לא
11 מצאו כי לתובעת יש יד ורגל בכאוס שנוצר על ידי בית הספר ובאופן ספציפי על
12 ידי הנתבעת, אשר חילקה שעות בפרויקט שאינו בתחום אחריותה וכי אין דבר
13 וחצי דבר בטענות הנתבעת כי התובעת לקחה לעצמה, גזלה וגנבה, שעות
14 מאחרות.
- 15
16 בנספח 4 כותבת הנתבעת למרמנת כך: .70
17
18 "בראשית השנה מיניתי את המורה אורלי אמיתי לשני תפקידים
19 א. מתעתדת בהיקף של 1 שעה שבועית
20 ב. רכזת הפרויקט בהיקף של 2 ש"ש.
21 ג. בנוסף הקציתי למורה נעימה בוטבול 1 ש"ש עבור ריכוז התוכנית (באתר הבית
22 ספרי). בכך למעשה חילקתי ביניהן את התפקיד של ריכוז ואכן חתמתי על
23 המינוי של אורלי כרכזת. כתבתי על החלוקה בין שתיהן בנספח התקציבי
24 ששלחה אליכם וסברתי שזה מספיק. היום אני מבינה שלא"
25
26 בהמשך מכתבה זה מציינת הנתבעת כי מינתה את טל בן סירא להוביל את
27 התכנית החל מינואר.
28

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 סיכום קצר מעלה, כי על פי גירסה זו "מינתה" הנתבעת את גב' בן סירא כרכות .71
2 במקום התובעת, ולא ברור מה עניינה של גב' בירן בסיפור הנטען, גם לה רצתה
3 הנתבעת שהתובעת תשלם כספים מתוך המגיע לה ממרמנת.
4
- 5 הנתבעת לא הציגה את הנספח התקציבי בו כתבה, כביכול, שחילקה את הריכוז .72
6 בין התובעת לגב' בוטבול. כפי שלמדנו מעדותה של גב' בוטבול, היא קיבלה את
7 כל המגיע לה עבור התפקיד שביצעה (שאינו ריכוז הפרויקט).
8
- 9 נציין, כי איננו נותנים אמון בטענת הנתבעת כי שלחה את נספח 4 למרמנת. .73
10 המייל שצורף כנספח 4 ממוען לבעלה של הנתבעת. הכותרת של המייל מעידה כי
11 הוא "תשובה" Reply למייל שכותרתו שעות ריכוז – דיווח ללא ידיעתי. אך היכן
12 המייל המקורי? לנתבעת לא היתה תשובה, ולא בכדי (ר' פרוטוקול עמ' 96 שורות
13 39-30, בעמ' 97 שורות 1-12).
14
- 15 מאחר והנתבעת לא הוכיחה כי המייל נשלח על ידה למרמנת, והעדה שיכולה .74
16 היתה, אולי, לשפוך אור בסוגיה זו לא הופיעה לדיון והנתבעת ויתרה על עדותה,
17 איננו מוצאים מקום ליתן משקל כלשהו למסמך זה.
18
- 19 נספח 3 לתצהירה של הנתבעת הוא הודעת דוא"ל ששלחה גב' רינה רביב ביום .75
20 27.7.2011 לגבי אמסלם עם העתק לנתבעת. במייל זה ריכזה את הפרטים
21 הידועים לה כחונכת מטעם התוכנית "בתי"ס מובילי פדגוגיה איכותית"
22 הנסמכים, כך נכתב, גם על פרטים שקיבלה ממרמנת. במכתב זה מציינת
23 הכותבת, שלא הגיעה להחקר אף שזומנה, כי הנתבעת פיצלה את תפקיד ריכוז
24 התוכנית ונתנה לתובעת – 2 שעות ריכוז ולגב' בוטבול – 1 שעה שבועית.
25
26
27
28
29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 לדברי הכותבת, התובעת לא שלחה את החוזה של גב' בוטבול ואף לא את
2 הטפסים של עצמה עד לחודש יולי ועל כן גב' בוטבול לא קיבלה שכר ממרמנת
3 על עבודתה. עוד מוסיפה גב' רביב כי "בחודש ינואר מינתה עליזה (הנתבעת –
4 ת.ס) מורה אחרת כרכזת התוכנית. אותה מורה קיבלה את שכרה בצורה
5 מסודרת כי שלחה את הטפסים של עצמה, בידיעת המנהלת ובחתימתה
6 (הדגשה שלי – ת.ס). אנשי מרמנת שילמו לאורלי את כל הכסף בסך 12,960 ₪
7 עבור 144 שעות כולל הסכום מגיע לנעימה וכולל החודשים בהם גם הרכזת
8 החדשה קיבלה שכר".
- 9
- 10 משלא התייצבה הגב' רביב להחקר על האמור במסמך זה יש ליתן לו משקל נמוך
11 מבחינה ראייתית. ואולם, נציין, כי מהדברים שהובאו לעיל עולה, כי לכאורה
12 התובעת וגב' בוטבול קיבלו את שכרן וכך גם המורה שמונתה להחליף את
13 התובעת בתפקידה. בניגוד לנטען במכתב זה למדנו מעדותה של גב' נעימה
14 בוטבול, כי היא קיבלה את שכרה ממרמנת.
- 15
- 16 ברור, אם כן, שהתובעת לא דיווחה על שעות הריכוז שהגיעו, ככל שהגיעו, לגב'
17 בוטבול (שהעידה שלא שימשה כמרכזת התוכנית אלא בתפקיד זוטרי) ולמורה
18 נוספת, כאל שעות שלה וכל טענות הנתבעת בענין זה על "גניבת שעות" שבצעה
19 התובעת, אין לה דבר וחצי דבר עם המציאות.
- 20
- 21 הצדדים הקדישו זמן רב לשאלה האם התובעת שלחה את הדוחות מחדר
22 המזכירות משותף למזכירה ולמנהלת, או השאירה את הדוחות שם על מנת
23 שהמזכירה תשלח, האם הדוח נשלח מדי חודש אם לאו. אין לשאלות אלו
24 רלבנטיות לפרסום.
- 25
- 26 גם אם גב' נעימה בוטבול קיבלה את שכרה בחודש יולי, בשל מחדלה של
27 התובעת לשלוח את הדו"חות במועד, ואיננו קובעים מסמרת בענין זה, אין בין
28 כך ובין הדיבה שהפיצה הנתבעת בענינה, דבר וחצי דבר.
- 29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

1 למעלה מן הדרוש נציין, כי גב' צדוק, ששימשה כמזכירה בבית הספר, העידה, 81.
2 כי אחת לשבוע יש לה מחליפה (ר' פרוטוקול עמ' 53 בשורות 27-33 ובעמ' 55
3 שורות 20-21), שהדוחות של מרמנת לא עברו דרכה משאין זה מתפקידה (ר'
4 פרוטוקול עמ' 57 שורות 8-13), שבמזכירות יש מכונת פקס לשימושם של
5 המורים שהיו עושים בו שימוש על פי רצונם וצרכיהם, גם האישיים (ר'
6 פרוטוקול עמ' 58 שורות 8-16) וכי לא ראתה שהתובעת זייפה את חתימתה של
7 הנתבעת על גבי טפסים כלשהם (שם, בשורות 17-27).
8

האם עומדת לנתבעת הגנת תום לב?

9
10
11 82. סעיף 15 לחוק קובע:

12
13 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם
14 או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
15 (1) הוא לא ידע ולא היה חייב לדעת על קיום הנפגע או על הנסיבות שמהן
16 משתמעת לשון הרע או התייחסותה לנפגע כאמור בסעיף 3;
17 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה
18 חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום;
19 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של
20 האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי
21 כשר;
22 "...

23
24 83. בסיכומיה כמו גם בכתבי הטענות שקדמו להם, לא ציינה הנתבעת מהי אותה
25 הגנת תום לב העומדת לה, למעט ציון הטענה כי "תוכן האישור אותו מסרה למי
26 שהיה בעלה של התובעת היה אמת. עומדת לה הגנת תום לב ביחס לאישור אותו
27 מסרה למי שהיה בעלה של התובעת" (ר' סעיף 25 לסיכומי הנתבעת).
28
29

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 84. הנתבעת שלחה את הפרסום לבעלה לשעבר של הנתבעת, מר סולטן, מתוך ידיעה
2 שיעשה בו שימוש נגד התובעת בבית הדין הרבני במסגרת הליך הגירושין. מדובר
3 בהתערבות גסה של הנתבעת בהליך פרטי, אישי ומטבע הדברים לא קל שעברה
4 התובעת.
5
- 6 85. הנתבעת, כפי שכתבנו קודם לכן, לא הפנתה את הפרסום לרבנים היושבים בדין,
7 על מנת שאלה ורק אלה, יקראו את "דברי האמת שלה" אלא נתנה בידי מר
8 סולטן "תחמושת", בלתי מוגבלת, שיעשה בה כרצונו (כפי אכן עשה).
9
- 10 86. לא היתה לנתבעת כל חובה חוקית או מוסרית, חרף נסיונה לטעון אחרת,
11 להוציא את דיבתה של התובעת בפרסום שנשלח למר סולטן, וודאי מקום בו
12 בזמן אמת לא הגישה תלונה במשטרה - כמצופה ממה שסבורה היתה שגנבו
13 מעובדותיה הנאמנות כספים – ואף במכתביה מזמן אמת, אליהם התייחסנו
14 לעיל, לא כינתה את התובעת בשמות הגנאי אותם שמרה לימים גשומים
15 (ולתועלתו של מר סולטן).
16
- 17 87. הפרסום וודאי לא נעשה לשם הגנה על עניינה של הנתבעת אלא כדי לשרת צד
18 שלישי, מר סולטן, במלחמתו בתובעת. עוד נציין, כי הפרסום היה מאוד נחרץ
19 במילותיו וניתן היה לנסחו באופן מתון יותר על דרך של לכל היותר ביסוס
20 חשדות ולא קביעת עובדות מוחלטות.
21
- 22 88. אנו דוחים אם כן את טענות הנתבעת כי עומדת לה הגנת תום לב.
23

הפיצוי המגיע לתובעת

- 24
- 25
- 26 89. סעיף 7 לחוק קובע:
- 27
- 28 "ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את
29 הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא
30 הוכחת נזק.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1
- 2 (ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כישון הרעפורסמה
- 3 בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי
- 4 שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק".
- 5
- 6 .90 חלוף הזמן מעם הארועים נשוא הפרסום, אשר כאמור לא הוכח דבר
- 7 התרחשותם, מעצים את הפגיעה בתובעת, שהרי הדברים לא נכתבו מתוך רוגז
- 8 רגעי או בעידנא דריתחא נוכח לחץ עבודה, כלשונו של בית הדין הארצי לעבודה
- 9 בענין לירן אביזן – פלאפון תקשורת בע"מ (ע"ע (ארצי) 46548-09-12, פורסם
- 10 ב"נבו" 31.3.2015).
- 11
- 12 .91 ניתוח הטענות שהציגה הנתבעת מעלה, כי בכל הכבוד הראוי, הדברים נעשועל
- 13 ידה ללא שיקול דעת, לא סויגו ולא נבדקו כלל ועיקר. בנוסף, כאשר נשאלה
- 14 בחקירתה אם היא מתחרטת ומתנצלת על שליחת המייל נשוא התובענה היא
- 15 ציינה וחזרה ושוב חזרה שאינה מתחרטת והיתה שולחת למר סולטן שוב כי
- 16 "היה חשוב שבית הדין (הרבני – ת.ס) יגלה את האמת" וכי אינה מתנצלת היות
- 17 ואמרה אמת (ר' פרוטוקול עמ' 105 שורות 1-31). משמע, הנתבעת לא קיבלה
- 18 אחריות להפצת לשון הרע על ידה והתערבותה בהליך הגירושין הפרטי בין
- 19 התובעת לבעלה לשעבר.
- 20
- 21 .92 התרשמנו כי הנתבעת שיתפה פעולה עם מר סולטן בשמחה, מתוך הבנה
- 22 שהדברים שנכתבו על ידה בפרסום אינם מדוייקים, ולמצער, לא בדקה, אף
- 23 שיכולה היתה לעשות כן בנקל, האם גבי' בוטבול קיבלה את שכרה, האם מרמנת
- 24 שילמה לכל מי שהנתבעת סבורה היתה שמגיע לה תשלום ועוד ועוד. בכך, ביצעה
- 25 הנתבעת פרסום זה בזדון.
- 26
- 27 .93 עם זאת אין לכחד, כי הנתבעת ביצעה פרסום אחד ואילו מר סולטן היה אחראי
- 28 לכל יתר הפרסומים (שאינם מעניינה של תביעה זו). כלומר: אילולא בחר מר
- 29 סולטן להפיץ את הפרסום, היה הנזק הנגרם בעטיו, קטן יותר.
- 30
- 31

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 61075-12-22

19 מרץ 2026

- 1 .94 התובעת אמנם תבעה פיצוי ללא הוכחת נזק בגין הפרסום בסך 100,000 ₪, אולם
- 2 לאור פסיקת בית הדין הארצי לעבודה בענינים כגון דא, **אנו מוצאים לפסוק**
- 3 **לזכות התובעת פיצוי בגובה 40,000 ₪.** הסכום ישא הפרשי הצמדה וריביתמיום
- 4 הגשת התביעה (28.12.22) ועד למועד התשלום בפועל.
- 5
- 6 .95 כמו כן תשא הנתבעת בשכר טרחת ב"כ התובעת בסך של 15,000 ₪. הסכומים
- 7 הנזכרים בסעיפים 94-95 ישולמו בתוך 30 ימים ממועד המצאת פסק הדין
- 8 לנתבעת.
- 9

10 זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין.

15 ניתן היום, א' ניסן תשפ"ו, (19 מרץ 2026), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

16
17

18 גב' דליה קוטאי,
נציגת ציבור מעסיקים

19 תומר סילורה, שופט

20 מר אהרן קונפורטי,
נציג ציבור עובדים

21
22